ex illie, sola qtitas per se movetur: ergo. 3°: efectus fmalis qtitatis, est reddere extensas quo ad locum oes ptes compoti: ergo et reddere illas psentes.

Ad 1um distinguo ans: debent comitari ex naa rei indo; absolute nego, ex loq: qd aium, ex naa rei, debeant comitari qtitem, nego, evincunt volog: per suas vnicaones. Ad 2um, nego maius, quia ptes compoti, solus moventur raoe cari; per suas vnicaones; vnisis ad qtitem, raoe cuius detrantur mediate per impulsus receptus immediate in qtite, et ob hoc, sola qtitas dicitur per se moveri.

Ad 3um distinguo ans: efectus fmalis 3a, est reddere extensas in actu 1° indo; in actu 2°, nego, qtitas solus est, vnde detrahuntur ea, que cum ipsa existunt, vt producant proprias psencas in loco vbi est ipsa: ipsas aium, psenes reddunt ptes compoti extensas in actu 2°.

Opp. 3a 1a responsus 1°: licet modus, non poset existere sine re, tam, res potest existere sine modo: ergo potest res, existere sine psea. 2°: res est caa sue psens, et prior illa: ergo producta re, potest Deus impedire productiones psentie. 3°: res, et eius psea producuntur vnde distinctis decretis, et diversarum actionis: ergo positis, decreto, et actione productiva rei, potest Deus suspendere concursum ad producendas psens, sicut x. Ns, posito decreto de existea mas, potest Deus, non decernere frm.

4°: eo qd maa sit caa fris, et esa caa, suarum proprietatum, possunt existere, illa sine fra, et hec sine proprietatibus; sed res est caa psens: ergo. 5°: res existit sine vnicaone, pro illo priori nas, pro quo illus precedit: ergo potest esse, sine illa, pro toto insti reali. 6°: psea, non est de esa creaturae: ergo, non implat, hanc existere sine illa.

Ad 1um insto: ergo efectus poterit esse sine actione. 2°, distinguo maius: sine modo cum quo, mesphe non connectitur indo; cum quo mesphe connectitur nego et loq: res enim mesphe et esen. connectitur cum sua vnicaone, propter raos nuper adductas.

Ad 2um, et 3um, nego conas propter raos datas: paritas adiuncta nihil evincit, ideo esse, posito decreto de existea mas, potest Deus non decernere frm, quia maa, solus naaliter, non vero esen. exigit illam: vnde paritas est sine fra, vt potius nuper adductas conformes.

Ad 4um, nego caaliz: caalis est quia id ex nullo capite repugnat. Ad 5um 1° intero: ergo actio que pro priori precedit term, potest existere in insti reali sine illo: item: ergo res naaliter potest existere sine vnicaone: naaliter esse, existit sine illo, pro illo priori. 2°, distinguo ans: existit sine illa priore indo; posse nego, est dicere; pro illo priori nas prinditur a vnicaone quae vt posterior efectus, solum intelligitur pro posteriori: ast in toto insti reali res est vnicaone.

Ad 6um, distinguo ans: non est de esa creaturae hoc est, non est paratus constituens esa mesphe illius indo; hoc est, non est term esen. exactus a creatura nego et in hoc sensu, efectus est de esa actionis; extrema de esa vnionis, in quibus retorquetur argumentum, constat esse, eius vnionis, existere, non posse sine extremis, tam, hec sint esa mesphe vnionis. Alia que obiici possunt facile poterunt ex dictis enodari.

Sectio VIa. an posit duplex corpus, existere in vno loco, et idem corpus in duplici?

Quo ad 1um, qd inquiritur, certum est, non posse naaliter existere duplex corpus in eodem loco, per meram coexisteniam raoe qtitis, que impenetrabilis est, et nec videmus, qd accedente vno corpore aliud expellitur a loco. Certum est 2°: posse duo corpora, in eodem loco, divinitus, penetrari, et constat, tum ex nulla repugnaa; tum ex Ecclesia et Patribus atestantibus, Xptum Dnum in sua resurrectione, penetratum fuisse cum lapide sepulchrali, quo immoto exivit de sepulchro. Item constat, ex Nativitate ipsius Xpti Dni, et aliis. Observa hic qd x. probabilem discurrendi modus semel posito, miraculo penetraoi, posent corpora

penetrata, sine novo miraculo moveri: tunc eē, retinerent virtutem suꝫ nal̃is, cū eadem gravitate et levitate. Quo ad 2ū dubii ptem,

~~inquiritur~~ Suponitur 1ō, nō poſe idem corpus naliter vilocari, tūq̃ṽa constat experientia corpus, dū novū locū acquirit relinquere priorē, tum rōe superfluitatis, cū per vnā preseā, et vnicū locū, sufficientime sit res in loco. Suponitur, certūque ex fide, poſe divinitus idē corpus et eē definitive simul in pluribus locis, et eē defitive in vno, et simul circumscriptive in alio.

Patet hæc supōo, in Sacram. Eucharistiæ, fatemur eē, idem corpus Xpti Dni, eē defitive simul in pluribus hostiis consecratis: item eē, defitive in hostia consecrata, et simul circumscriptive in Cœlo. Inde scopus difficultatis est, an idē corpus posit divinitus eē, circumscriptive in duplici loco et quidē adęto.

Afirmo cū Eximio Nrō, et Nostris oibus, excepto Dno L. Vazquio, et aliis Sapientiss.mis Thomistis. Prob. 1ō a priori quia id, nō ostenditur repugnare: repugnātiæ, quæ ab adversariis afferuntur, facile evanescunt vt constabit. Prob. 2ō: maior difficultas est, in eo, qd idem corpus defitive sit in vno loco, et circumscriptive in alio, quā in eo, qd sit circumscriptive in duplici; sed hoc fieri potest, vt ex fide sancitū est: ergo et 2ū.

Vrget conā, de maiori ad minus, et maior est certa, ad hoc eē, vt idem corpus sit in duplici loco circumscriptive, solū requiritur miraculū vilocationis: vt autem, sit in vno loco defitive, et circumscriptive in alio, requiritur duplex miraculū, nempe et qd vilocetur, et qd in vno loco contra exigentiā rei extensæ et corpore ponatur in extenso.

Prob. 3ō à posteriori, quia constat S.mū Patrem Nrūm Ignatiū, dū Romæ esset, extitisse Coloniæ; item: dū Romæ etiā existeret, apparuisse apud Indos, Santo Francisco Xaverio, de quo etiā vilocatū fuisse attestantur historiæ. Idē etiā de aliis Santis, quos longū esset recensere.

Solbuntur, argumta contraria.

Ob. 1ō, D. Thomas Aquinas aserentis. 1ō: corpus eē circumscriptive in loco A, hoc ē, est adęte, claudi, intra terminos illius, ita vt nihil corporis sit extra A; sed si corpus esset circumscriptive in loco B, esset extra A: locus eē, B, est extra locū A: ergo. 3ō: nequit idem corpus existere simul in diversis temporibus: ergo nec in duplici loco. 4ō: vnus obtūs adęt⁹, nō patitur aliud respectu, eiusdem actus: ergo vna vbicatio adęta, nō patitur aliud respectu eiusdē corporis.

Ad 1ū dicetur, S.tum D.rē, locutum fuisse de potentia ordinaria, nō de absoluta. Ad 2ū, distinguo maiorem: ita vt nihil sit extra A, vi presentiæ qua presentatur in A conceditur; vi alterius presentiæ nego, et terminis inversis distinguo minorem, nego conseq: de conceptu enim formali presentiæ circumscriptive, solū est claudere totū corpus, in loco A. hoc ē. non vero, qd vi alterius presentiæ, nō claudatur corpus in alio loco.

Ad modū quo, de conceptu formali est complere maiorem, nō vero excludere aliā formā, per quā posit etiā divinitus complere maiorem: præterea, argutus instatur in corpore Xpti Dni, existente circumscriptive in cœlis, et defitive in Eucharistia, qd ita, nō esset si presentia circumscriptiva, excluderet aliā presentiā in alio loco. Observa hic diligenter, qd hæc retorsio, in oibus fere argutis, quæ hic oponuntur habet locū, propterea quæ in oibus debet eē nōi presentiæ.

Ad 3ū, concesso ant., nego conseq., discrimen est, qd tempus est esentialiter succesivus, vnde nequeunt eē simul diversa tempora, vt in eis simul, sit corpus: at vero duplex locus, potest eē simul, vnde ex nullo capite repugnat vilocatio. Ad 4ū, 1ō, insto: ergo vna causa adęta excludit aliā qd falsū est. 2ō, nego conseq., et est ratio, quia actio comparatur ab obto, et est tendentia in illū: vnde si admitteret aliud obtūs; iā nō, esset eadē sed diversa tendentia; atque corpus nō, specificatur à presentia, idē oino maneret, licet aliā amitteret.

Ob. 2ō: si poset idē corpus eē in duplici loco, sequeretur 1ō: qd poset eē in infinitis locis, et sic: ergo esset imensum. 2ō, qd corpus palmale, positū in duplici loco bipalmale esset

et simul vipalmare. 3º, qd tale corpus se ipsum tangeret: pº a se ipso distaretur, cum n. posit dari Contactus nisi, inter distas. 4º: qd corpus in duplici loco, equaretur vtrique, et simul n. equaretur, q. cuilibet equaretur: aliter ee 3ª Ptis, locus, n. eset equalis locato: pº illud corpus eset se ipso maius.

Primo, instatur 1ª sequela, in corpore Xpti Dni, qd est definitive in infinitis hostiis Consecratis. 2º, nº 1 sequelas, propter inventus subtilitatis; cum aum, hoc, n. sequatur ex positione corporis, in duplici loco, ideo, ex eo qd, n. posit ee in infinitis, l. vtrique; n. infertur, qd n. posit ee in duplici. 3º, et precipue Cdo sequelas, et nº, sub illatione, q. immensitas est presea vbique naria, et imparticipata, n. vº Contingens, et ab alio, qualiter se haberet presea corporis, qd Ctra sua exigens eset in infinitis locis.

Ad 2ª sequelas, distinguo 2ª ptem, eset vipalmare, corpus entitative sumptum nego; localiter sumptum, Cdo: hoc est, per duplicem presentiam Compleret spatium vi palmare: eset vº entitas palmaris. Similiter distinguo 3ª sequelas: se ipsum specificative sumptum tangeret nº; reduplicative sumptum Cdo: vnde solum inter presentias quas, se distinguuntur, daretur Contactus, inter quas solum daretur etiam distinctas.

Nego 4ª sequelas, et distinguo probationes, cuilibet equaretur corpus specificative sumptum Cdo; corpus reduplicative vt presens vtrobique nº: sic ee, solum equaretur, vtrique simul loco: clarius: quilibet locus, distributive sumptus equalis eset corpori: duplex aum, locus simul sumptus, eset maior, ipso corpore.

Instabis 1º: qd ex vno lapide multiplicato poset efrare ingens mons. 2º: qd poset idem homo sibi ipsi ocurrere, se imbicere, se mutuo salutare et alia huiusmodi. Cdo 1ª sequelas, quas nulla imbolvit repugnans, et nº 2ª. si proprie et in rigore loquamur: tales ee denominationes, competunt dupx subtus: quas admodum denominatio similis, licet idem corpus haberet duplicis albedinis, n. diceretur simile sibi; si vº minus proprie

loquamur Cdo sequelas de corpore n. specificative sumpto, sed reduplicative vt vilocato.

Ob 3º: corpus positum in duplici loco, haberet duplicem quantitatem: pº eset corpus duplex. Pbt ans 1º, q. haberet duplicis extensionis localis: pº etiam duplicem quantitatem. Pbt coa: extensio est effectus formalis quantitatis; Cd si multiplicatur effectus formalis, necesse est multiplicari forma: pº. 2º q. ea quantitas existens mexici, eset distincta, distans et divisa, a quantitate existente Angelopoli. 3º, q. tale corpus haberet duplicis superficiem: duplex aum, superficies, est dupx quantitas.

Nego assumptum, ad 1ª probationem distinguo ans: haberet duplicis extensionis debitis nº; vnius debitis, et alterius indebitam Cdo, et nº cons, ad cuius probationem distinguo maius; extensio debita, est effectus formalis Cdo, extensio indebita: vnde ex multiplicatione extensionis indebite, n. infertur, multiplicari forma; sicut ex actione ga duas calores, indebite, n. arguitur multiplicitas caloris.

Distinguo item 2ª probationem: ea quantitas, intrinsece et specificative eset discontinua Nego; extrinsece et reduplicative vt vilocata Cdo: hoc est, quantitas n. distaret a quantitate, solumque distarent, erent que divise inter se presentias: vnde liquet, qd licet corpus, poneretur, hic, et illic simul, eset indivisus in se, n. minus, quas corpus divisive positus in duplici loco: item, qd solum inter quantitates, et quantitatem reduplicative vt vbicatas, seu inter vbicationes interponerentur alia corpora. 3ª, probatio ex data doctrina, falsa est de corpore specificative sumpto, vnde n. evincitur duplex quantitas intenta.

Ob 4º: presentias corporis vilocati, erent intime presentes eidem 3º, nempe corpori: pº, n. distarent inter se: pro inde que facerent vt Mexicus v. g. ab Angelopoli, n. distaret. 2º: ponamus hominem ita locatus, in hac aula, vt omnes eius ptes occuparet: talis homo moveretur; Cd aliunde, n. moveretur: licet ee careret de vno angulo in alius semper occuparet locus antea occupatus: pº.

Ad 1m, distinguo ans: eidem f. et virtualiter 3o nego; eidem f. virtualiter
enim, in ordine ad locum duplicem concedo, et nego conseq. ex subillabo.
quae si vera esset, probaret etiam praesentias circumscriptivas Xpti Dni
in caelo, et definitivas in Eucharistia, inter se, non distare, faceret
que ut caelum non distaret à terra et è 3a. Toto ergo caelo abesset
arguens. Ad 2m, nego maiorem propter rationes argumenti, ex quo igitur homo ille
occupare non posset spatia antea non occupata, deberet immotus
stare, aliter quam lapis in annullo. Ob. 5o, ex P. Vasquio: ponamus
trabem in aere, et in utroque extremo lapidem bilocatum tunc sic:
si moveretur trabs, lapis virtute nativa descenderet in centrum:
ergo descenderet naturaliter; sed descenderet duplici via: ergo naturaliter
acquireret duas praesentias. Cum conc. distinguo ans: virtute nativa
et, descenderet per unam viam, tantum concedo; per duplicem nego;
et similiter conseq.: unde nunquam aliud contingeret: tunc lapis, exi-
geret esse in centro, sed per unam tantum viam.
At, quamvis via
descenderet, Deus detraheret, per qualibet esse, eius exigentias satis-
faceret: in altera vero parte trabis, lapis maneret immotus, nisi
Deus, vel destrueret ibi praesentiam, vel per novum miraculum bilocationis
vellet continuare motum. Si enim corpus Xpti Dni situtum in caelo
moveretur, quia simul existit in Eucharistia, ibi quiesceret
ideo, et, vel quia multiplicantur miracula, vel quia eius corpori glorioso
debetur simul habere plures naturaliter praesentias, ut non nulli
defendunt.
Replicatis: ergo si lapis ille moveret immotus et super ipsum
poneretur ingens domus, ex substineret. - Distinguo: ex substine-
ret ex virtute intrinseca lapidis nego; ratione impenetrabilitatis naturalis du-
plicis praesentiae, concedo, et dicere, lapis sustineret domum; non quia maxime
impulsum caderet, sed quia maneret fixus, eo quod non posset motu per
duplicem praesentiam cadere.
Hinc nota corpus vilocatum non posse plus

pati, aut recipi naturaliter in duplici ~~loco~~ quam in uno loco
quia utrobique retineret eandem physicam capacitatem, quam habebat
in uno loco, item, quod neque, posset agere in duplici loco, quam in
uno, quia per vilocationem non acquireret novas agendi vires.
Demum,
observa sententiam hanc esse ex mente D. Thomae, nam super locum
illud sacrae Scripturae, in quo dicitur Xptus Dnus apparuisse Sa-
ulo Damascum petenti, dixisse que illi: ego sum Jesus Naza-
renus quem tu persequeris, ait Sanctus D. 3a parte. q. 57, art. 3o
ad 3m: quod corporaliter fuit visus Christus à D. Paulo; atqui
Xptus tunc erat in caelo, quod non relinquet usque ad tempus ju-
dicii hominum, ut legitur Actorum 3o: ergo tunc Xptus, circums-
criptive fuit in duplici loco.
Sic ergo Noster Praeceptor, qui bene
noverat Xptum Dnum, dum apparuisse de caelo, non reliquisse, ac ut
tunc fuisse corporaliter visum à D. Paulo: quomodo potest
statuere corpus nec divinitus posse circumscriptive vilocari? Di-
cebat nobis nunc, ingenio quo pollet Doctissimus Palanco, qui
hic pro sua sententia afferens varias authoritates D. Thomae ait: in
his, igitur locis, nullo omnino admittit explanationem [illegible]. Observa
item quod error Ubiquitarum damnatus est à patribus Lateranensibus, quod
corpus Xpti, de facto esset ubique: hoc enim, nec à nobis defen-
ditur, nec sequitur ex nostra doctrina.

Sectio VIIa. quaenam accidentia conveniunt cor-
pus vilocatum?

Nota, quod alia sunt accidentia exempli gratia dependentia à loco, ut sunt gra-
vitas, eius actio ponderativa, et similia. Alia sunt à loco independentia,
ut calor, color &c. Alia sunt dependentia ab approximatione alicuius
agentis extrinseci, v.g. impulsus, visus &a. Alia quae mere requirunt
coexistere in bodem subiecto, ut sunt gratia, [illegible] &c. [illegible]